

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Festo Corporis Christi. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

Legitur autem de libris Regum, ex Decreto Gelasij, ut diximus *Sect. 5. cap. 12. num. 8. pag. 85.*

De Festo Corporis Christi.

C A P. X X.

Officium scripsit sanctus Thomas. & habetur in *Opus. 57.* iuxta ritum illorum temporum. Hodie concordamus cum auctore, seruato ritu Pij V. in Officio toto, his exceptis. Capitulum in primis Vesperis erat aliud. Lectiones primi Nocturni erant de Scriptura veteri: amoto quarto Responsorio S. Thomae, additum est sextum de novo, Pij V. iussu.

2 Per Octauam non mutatur amplius Inuitatorium, neque Antiphonæ ad *Benedictus* & *Magnificat*. Lectiones quoque pro tribus Nocturnis additæ sunt à Pio V. in quibus apparent congruentiae cum mysterio, etiam in primis Lectionibus, quæ de Arca Testamenti, Eucharistiae figura, narrationem continent.

3 De Priuilegijs huius Octauæ, si concurrat cum Festo, & Octaua sancti Ioannis Baptista, & qua ratione excludat Semiduplicia Festa, & Duplicita translata, diximus *Sect. 3. cap. de Octauis.*

4 De Simplici fit tantum commemoratione infra hanc Octauam. An nona Lectio erit legenda? Negant aliqui, quia hoc non dicitur in propria Rubrica; quod tamen dictum fuit in Rubrica posita infra Octauam Ascensionis: sed una Rubrica explicat aliam, prior posteriorem. & patet debere legi, ex Rubr. gen. de Commemor. 9. num. 10.

5 Indulgentiae concessæ ijs qui in-

tersunt Horis Canonicas in Festo, & per Octauam, valent, etiam si Officium dicatur de Sanctis occurrentibus, ex Decreto Ioannis XXII. quod ego legi in antiquo M. S.

De Dominicis post Pentecosten.

C A P. X X I.

Non minorem viginti tribus, nec maiorem viginti octo Dominicarum numerum post Pentecosten fore usque ad Aduentum, satis superque patet; quæ supplentur cum Dominicis quæ superlunt post Epiphaniam, ut docuimus *Sect. 3. c. 5. de Dominicis pag. 25.* Ponuntur autem in Breuiario Dominicæ viginti quatuor cum proprijs Orationibus & Euangelijs, quæ fuerunt optimè per Dominicas distributa; Orationes quidem à sancto Gregorio, Euangelia vero à sancto Hieronymo: quorum auctoritas sufficiat pro ratione, cur potius hæc vel illa Oratio; cur hoc vel illud Euangelium legatur; & hac vel illa Dominicæ. Idem ferè, paucissimis mutatis, tum textus, tum ordo Evangeliorum hodie perseverat à sancto Hieronymo præscriptus, ut vidimus in eius Comite, seu Lectionario: in primis autem Dominicis post Pentecosten apud minus antiquos erat alius ordo, vel mutata sedes aliquando Dominicæ pro diuersarum Ecclesiarum usu; quod videre est in Ruper. 100 lib. 12. de Divinis Offic. in Gemma lib. 4. 100, & in Durando lib. 6. 100. Orationes item, quæ mox sequuntur, Ambrosianæ sunt, & à sancto Gregorio aliter distributæ, nimisrum, Dominicæ quintæ, nonæ, & vigesimali prime, reliqua Romanae.

R 3

2 Tem-